

det, och blefvo alla de vid denna festlighet utförda prestationer helsade med talrika och uthållande bifallsyttringar. Icke minst bidrogo härtill de anslående episoderna, då 3 personer (hrr H. Schneidler, A. Broman och C. J. Setterlund), fullt klädda, i en liten båt begåfvo sig ut i stora basinen, der båten vältrade, men dess passagerare inom kort hade afklädt sig hela sin drägt, endast bibehållande sina simbyxor. Ännu mera öfverraskande var scenen, då Necken (hr H. Schneidler) uppdök från djupet, hvilande på en liten grönskande ö och kring honom slöt sig en krans af simmare, föreställande Ægirs döttrar och hvilka utförde en mängd utomordentligt vackra flytningar. Under denna lyckade föreställning utfördes af sångkören *Simmarens visa* på melodien: »Djupt i hafvet på demantehällen».

Djerf och modig, i sin lätta gördel,
simmarn gungar der böljor gå,
vet att vattnet skänker mången fördel,
som »det torra» ej bjuder på.
Inga moln af dam och ingen mödans svett,
inga törnen än på hafvets stig han sett;
helsans perlor blott stänka kring:
ej bättre skatt kan fås på jordens ring!

Och hur lustigt att i Neptuns rike
tumla om mot dess spegelvägg!
När han ser en vighet utan like,
kungen ler i sitt gröna skägg;
kanske att han äfven med sin treudd gör
vördnadsfullt och af förtjusning stor homör:
nordens son aldrig var en slaf,
han råder öfver både land och haf.